

* ה'ד'ז' * סימן קריאה למנחת שבת ושני וחמישי

כא א ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-הכהנים בני אהרן ואמרת
אלהם לנפש לא-יטמא בעמיו: ואמר יי למשה. אימר לכהניא בני אהרן. ותימר להון;
על מית לא יסתאב בעמיה; ב כי אם-לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו
ולבתו ולאחיו: אהין לקריביה. דקריב ליה. לאמיה ולאבוהי. ולבריה ולברתיה ולאחיה;
ג ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא-היתה לאיש לה יטמא:
ולאחתיה בתולתא דקריבא ליה. דלא הות לגבר. לה יסתאב; ד לא יטמא בעל בעמיו
להחלו: לא יסתאב ברבא בעמיה. לאחלותיה; ה לא-יקרחה (קרי יקרחו) קרחה
בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת: לא ימרטון
מרט ברישהון. ופתא דדקנהון לא יגלחון. ובבשרהון. לא יחבלון חבול; * ו קדשים יהיו
לאליהם ולא יחללו שם אליהם כי את-אשי יהוה לחם אליהם
הם מקריבם והיו קדש: קדישין יהון קדם אלהון. ולא יחלון. שמא דאיהון. ארי ית
קורבניא די. קורבן אלהון. אנון מקרבין ויהון קדישין; ז אשה זנה וחללה לא יקחו
ואשה גרושה מאישה לא יקחו פי-קדש הוא לאלהיו: אתתא מטעיא
ומחלא לא יסבון. ואתתא. דמתרכא מבעלה לא יסבון. ארי קדיש הוא קדם אלהיה;
ח וקדשתו פי-את-לחם אלהיד הוא מקריב קדש יהיה-לך פי קדוש
אני יהוה מקדשכם: ותקדשנייה. ארי ית קורבן אהד הוא מקריב. קדיש יהי לך. ארי
קדיש. אנא יי מקדשכון; ט ובת איש כהן כי תחל לזנות את-אביה היא
מחללת באש תשרף: ובת גבר כהן. ארי תתחל למטעי. מקדושת אבוהא היא
מתחלא. בנורא תתוקד; ס * י והכהן הגדול מאחיו אשר-יוצק על-ראשו |
שמן המשחה ומלא את-ידו ללבש את-הבגדים את-ראשו לא יפרע
ובגדיו לא יפרם: וכהנא דיתרבא מאחיה. דיתרק על רישיה משחא דרבותא ודיקריב ית
קורבניה. למלבש ית לבושיא. ית רישיה לא ירבי פרוע. ולבושוהי לא יבוע; יא ועל
כל-נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: ועל. כל נפשת מיתא לא
ייעול. לאבוהי ולאמיה לא יסתאב; יב ומן-המקדש לא יצא ולא יחלל את
מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה: ומן מקדשא לא
יפוק. ולא יחיל. ית מקדשא דאיהיה. ארי. כליל. משח רבותא דאיהיה. עלוהי אנא יי;

יג וְהָיָא אִשָּׁה בְּבַתּוּלִיָּה יִקַּח: וְהוּא אֶתְתָא בְּבַתּוּלָהָא יִסֵּב; יד אֶלְמָנָה וּגְרוּשָׁה
וַחֲלָלָה זֹנָה אֶת־אֱלֹהֵהּ לֹא יִקַּח כִּי אִם־בְּתוּלָה מֵעַמּוֹ יִקַּח אִשָּׁה: אַרְמְלָא
וּמִתְרְבָא וַחֲלִילָא מִטְעִיא. ית אֵלִין לֹא יִסֵּב. אֵלִין בְּתוּלָתָא מֵעַמִּיהָ יִסֵּב אֶתְתָא; טו וְלֹא־
יִחַלֵּל זֶרְעוֹ בְּעַמּוֹ כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ: וְלֹא יִחַל זֶרְעִיהָ בְּעַמִּיהָ. אַרְי אֲנָא יי

מְקַדְּשִׁיהָ; ס *

(שני) טז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ומליל יי עם מֹשֶׁה לְמִימְרֵי; יז דַּבֵּר
אֶל־אֱהֲרֹן לֵאמֹר אִישׁ מִזֶּרְעֶךָ לְדֹרְתָם אֲשֶׁר־יְהִיָּה בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב
לְהִקְרִיב לֶחֶם אֱלֹהִיו: מליל עם אֱהֲרֹן לְמִימְרֵי. גְּבַר מִבְּנֵי לְדֹרֵיהוֹן. דִּיהִי בֵּיה מוּמָא. לֹא
יִקְרַב. לְקִרְבָא קוּרְבָנָא קָדֵם אֵלֵיהָ; יח כִּי כָל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב אִישׁ
עוֹר אִו פֶּסֶח אִו חֲרָס אִו שְׂרוּע: אַרְי כָּל גְּבַר. דִּבֵּיה מוּמָא לֹא יִקְרַב. גְּבַר עוֹר אִו
חֲגִיר. אִו חֲרָס אִו שְׂרִיע; יט אִו אִישׁ אֲשֶׁר־יְהִיָּה בּוֹ שִׁבְר רֶגֶל אִו שִׁבְר יָד: אִו
גְּבַר. דִּיהִי בֵּיה תִבְר רֶגְלָא. אִו תִּבְר יָדָא; כ אִו־גִּבִּן אִו־דָּק אִו תִּבְלָל בְּעֵינָו אִו גֶּרֶב
אִו יִלְפַת אִו מְרוּחַ אֲשָׁד: אִו גִּבִּין אִו דָּקָא. אִו חֲלִין בְּעֵינֹהִי. אִו גֶּרֶבן אִו חֲזוּן. אִו מְרִיס
פַּחְתִּין (ס"א פַּחְדִּין); כא כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם מִזֶּרַע אֱהֲרֹן הַכֹּהֵן לֹא יִגַּשׁ
לְהִקְרִיב אֶת־אֲשֵׁי יְהוָה מוֹם בּוֹ אֶת לֶחֶם אֱלֹהִיו לֹא יִגַּשׁ לְהִקְרִיב: כָּל
גְּבַר דִּבֵּיה מוּמָא. מִזֶּרַע דִּאֱהֲרֹן כְּהֵנָּא. לֹא יִקְרַב. לְקִרְבָא ית קוּרְבָנָא דִּי. מוּמָא בֵּיה. ית קוּרְבָן
אֵלֵיהָ. לֹא יִקְרַב לְקִרְבָא; כב לֶחֶם אֱלֹהִיו מִקְדָּשֵׁי הַקְּדָשִׁים וּמִן־הַקְּדָשִׁים יֹאכֵל:
קוּרְבָן אֵלֵיהָ. מִקְדָּשֵׁי קוּדְשִׁיא. וּמִן קוּדְשִׁיא יִיכּוֹל; כג אַךְ אֶל־הַפְּרֻכָּת לֹא יָבֹא
וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִגַּשׁ כִּי־מוֹם בּוֹ וְלֹא יִחַלֵּל אֶת־מִקְדָּשֵׁי כִּי אֲנִי יְהוָה
מְקַדְּשָׁם: בְּרַם לְפְרוּכָתָא לֹא יִיעוֹל. וּלְמַדְבָּחָא. לֹא יִקְרַב אַרְי מוּמָא בֵּיה. וְלֹא יִחַל ית
מִקְדָּשֵׁי. אַרְי אֲנָא יי מְקַדְּשֵׁהוֹן; כד וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־אֱהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל־כָּל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ומליל מֹשֶׁה. עם אֱהֲרֹן ועם בְּנוֹהִי. ועם כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; פ

בִּבְסֵתִי כִּב א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמִלִּיל יִי עִם מֹשֶׁה לְמִימַר; ב דַּבֵּר
אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו וַיִּנָּזְרוּ מִקִּדְשֵׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וְלֹא יַחֲלִלוּ אֶת-שֵׁם קִדְשֵׁי
אֲשֶׁר הֵם מִקִּדְשֵׁים לִי אֲנִי יְהוָה: מִלִּיל עִם אַהֲרֹן וְעִם בְּנוֹהֵי. וַיִּפְרֹשׂוּן מִקִּדְשֵׁי־אֵי דְבִנֵי
יִשְׂרָאֵל. וְלֹא יַחֲלוּן יַת שְׁמָא דְקִדְשֵׁי. דְאַנּוּן מִקִּדְשֵׁין. קְדָמִי אָנָּא יִי; ג אָמַר אֱלֹהִים
לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל-אִישׁ | אֲשֶׁר-יִקְרַב מִכָּל-זֶרְעֶכֶם אֶל-הַקִּדְשֵׁים אֲשֶׁר
יִקְדִּישׁוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לַיהוָה וְטַמְּאוּ עֲלָיו וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִלִּפְנֵי
אֲנִי יְהוָה: אִימַר לְהוֹן. לְדְרִיכּוֹן. כָּל גָּבֵר דִּיקְרַב מִכָּל זֶרְעֻכּוֹן. לְקִדְשֵׁי־אֵי דִיקְדְשׁוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
קְדָם יִי. וְסֹאבְתִיָּה עֲלוּהֵי. וַיִּשְׁתַּיְצִי. אֲנָשָׁא הַהוּא. מִן קְדָמִי אָנָּא יִי; ד אִישׁ אִישׁ מִזְרַע
אַהֲרֹן וְהוּא צְרוּעַ אוּ זָב בַּקִּדְשֵׁים לֹא יֹאכַל עַד אֲשֶׁר יִטְהַר וְהִנְגַּע
בְּכָל-טַמְּאֵ-נֶפֶשׁ אוּ אִישׁ אֲשֶׁר-תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שְׂכַבְתָּ-זֶרַע: גָּבֵר גָּבֵר מִזְרַע־אֵי
דְאַהֲרֹן. וְהוּא סְגִיר אוּ דְאִיב. בַּקִּדְשֵׁי־אֵי לֹא יִיכּוֹל. עַד דִּידְכִּי. וּדִיקְרַב בְּכָל טַמֵּי נֶפְשָׁא. אוּ גָבֵר,
דְתַפּוּק מִנִּיה שְׂכַבְתָּ זֶרַע־אֵי; ה אוּ-אִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל-שֶׁרֶץ אֲשֶׁר יִטַּמְּאוּ לוֹ אוּ
בְּאָדָם אֲשֶׁר יִטַּמְּאוּ לוֹ לְכָל טַמְּאוֹתָו: אוּ גָבֵר דִּיקְרַב. בְּכָל רַחֲשָׁא דִיסְתָּאב לִיָּה.
אוּ בְּאֲנָשָׁא דִיסְתָּאב לִיָּה. לְכָל סֹאבְתִיָּה; ו נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע-בּוֹ וְטַמְּאָה עַד-הָעֶרֶב
וְלֹא יֹאכַל מִן-הַקִּדְשֵׁים כִּי אִסְּרַתֵּן בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם: אֲנָשׁ דִּיקְרַב בֵּיָּה. וַיְהִי מִסָּאב
עַד רַמְשָׁא. וְלֹא יִיכּוֹל מִן קִדְשֵׁי־אֵי. אֲהִיִן. אִסְחֵי בִשְׂרִיָּה בַּמַּיָּא; ז וּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְטְהַר
וְאַחַר יֹאכַל מִן-הַקִּדְשֵׁים כִּי לַחְמוֹ הוּא: וּכְמִיעַל שְׂמֶשׁא וַיְדַבֵּר. וּבִתֵּר כֵּן יִיכּוֹל מִן
קִדְשֵׁי־אֵי. אַרְי לַחְמִיָּה הוּא; ח נִבְלָה וְטִרְפָּה לֹא יֹאכַל לְטַמְּאָה-בָּהּ אֲנִי יְהוָה:
נְבִילָא וְתַבִּירָא. לֹא יִיכּוֹל לְאַסְתָּאבָּא בָּהּ. אָנָּא יִי; ט וְשָׁמְרוּ אֶת-מִשְׁמֵרֹתַי וְלֹא-
יִשְׂאוּ עֲלָיו חֲטָא וּמָתוּ בּוֹ כִּי יַחֲלִלְהוּ אֲנִי יְהוָה מִקִּדְשֵׁים: וַיִּטְרוּן יַת מִטְרַת
מִימָרִי. וְלֹא יִקְבְּלוּן עֲלוּהֵי חוּבָא. וַיִּמּוֹתוּן בֵּיָּה אַרְי יַחֲלוּנִיָּה. אָנָּא יִי מִקִּדְשֵׁהוֹן; י וְכָל-זֶר
לֹא-יֹאכַל קִדְשׁ תּוֹשֵׁב כִּהֵן וְשָׂכִיר לֹא-יֹאכַל קִדְשׁ: וְכָל חִילוּנֵי לֹא יִיכּוֹל
קִדְשָׁא. תּוֹתָבָא דְכֶהֱנָא. וְאַגִּירָא לֹא יִיכּוֹל קִדְשָׁא; יא וְכִהֵן כִּי-יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן בְּסֻפּוֹ
הוּא יֹאכַל בּוֹ וַיִּלִּיד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְּלַחְמוֹ: וְכִהֵן. אַרְי יִקְנֵי נֶפֶשׁ קִנְיָן בְּסֻפִּיָּה.
הוּא יִיכּוֹל בֵּיָּה. וַיִּלִּידֵי בֵּיתִיָּה. אָנּוּן יִיכְלוּן בְּלַחְמִיָּה; יב וּבֵת-כֶּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זֶר
הוּא בְּתֵרוּמַת הַקִּדְשֵׁים לֹא תֹאכַל: וּבֵת כֶּהֵן. אַרְי תִּהֵי לְגָבֵר חִילוּנֵי. הִיא

בְּאַפְרָשׁוֹת קִדְשֵׁי־אֵי לֹא תִיכּוֹל;

יג ובת-פהן פי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל-בית
אביה פנעוריה מלחם אביה תאכל וכל-זר לא-יאכל בו: ובת פהין ארי
תהי ארמלא ומתרכא. ובר לית לה. ותתוב. לבית אבוהא פרביותה. מלחמא דאבוהא תיכול.
וכל חילוני לא יכול ביה; יד ואיש כי-יאכל קדש בשגגה ויסף חמשיתו עליו
ונתן לכהן את-הקדש: וגבר. ארי ייכול קודשא בשלג. ויוסיף חומשיה עלוהי. ויתין
לכהנא ית קודשא; טו ולא יחללו את-קדשי בני ישראל את אשר-ירימו
ליהוה: ולא יחלון. ית קודשיא דבני ישראל. ית דיפרשון קדם יי; טז והשיאו אותם עון
אשמה באכלם את-קדשיהם כי אני יהוה מקדשם: ויקבלון עליהון עון
וחובין. במיכלהון בסואבא ית קודשיהון. ארי. אנא יי מקדשהון; פ

גבסת"י (שלישי) יז וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר;
יח דבר אל-אהרן ואל-בניו ואל כל-בני ישראל ואמרת אליהם איש
איש מבית ישראל ומן-הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל-נדריהם
ולכל-נדבותם אשר-יקריבו ליהוה לעלה: מליל עם אהרן ועם בנוהי. ועם כל
בני ישראל. ותימר להון. גבר גבר מבית ישראל ומן גיוריא בישראל. דיקריב קורבניה לכל נדריהון
ולכל נדבתהון. דיקרבון קדם יי לעלתא; יט לרצנכם תמים זכר בבקר בפשבס
ובעזים: לרעוא לכון. שלים דכר. בתוריא. באמריא ובעזיא; כ כל אשר-בו מום לא
תקריבו כי-לא לרצון יהיה לכם: כל. דביה מומא לא תקרבון. ארי לא לרעוא
יהי לכון; כא ואיש כי-יקריב זבח-שלמים ליהוה לפלא-נדר או לנדבה
בבקר או בעזאן תמים יהיה לרצון כל-מום לא יהיה-בו: וגבר. ארי יקריב
נכסת קודשיא קדם יי. לפרשא נדרא או לנדבתא. בתורי או בענא. שלים יהי לרעוא. כל
מומא לא יהי ביה; כב עורת או שבור או-חרוץ או-יפלת או גרב או ילפת
לא-תקריבו אלה ליהוה ואשה לא-תתנו מהם על-המזבח ליהוה: עויר
או תביר או פסיק או יבלן. או גרבן או חזון. לא תקרבון אלין קדם יי. וקורבנא. לא תתנו
מנהון. על מדבתא קדם יי; כג ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולנדר
לא ירצה: ותור ואמר יתיר וחסיר. נדבתא תעביד יתיה. ולנדרא לא יתרעי; כד ומעוד
וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו: ודמריס
ודריס ודשליף ודגזיר. לא תקרבון קדם יי. ובארעכון לא תעבדון; כה ומיד בן-נכר לא
תקריבו את-לחם אלהיכם מכל-אלה כי משחתם בהם מום פם לא
ירצו לכם: ומיד בר עממין. לא תקרבון. ית קורבן אהכון מכל אלין. ארי חבולהון פהון
מומא בהון. לא לרעוא יהון לכון; ס

כו וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר; כז שור או-כשב
 או-עז פי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה
 ירצה לקרבן אשה ליהוה: תור או אמר או עז ארי יתיליד. והי. שבעא יומין פתר
 אמה. ומיזמא תמינאה ולהלאה (ס"א ולהלא). יתרעי. לקרבא קורבנא קדם יי; כח ושור
 או-שה אתו ואת-בנו לא תשחטו ביום אחד: ותורתא או סיתא. לה ולברה;
 לא תפסון ביומא חד; כט וכי-תזבחון זבח-תודה ליהוה לרענכם תזבחון: וארי
 תפסון נכסת תודתא קדם יי; לרעוא לכון תפסון; ל ביום ההוא יאכל לא-תותירו
 מפנו עד-בקר אני יהוה: ביומא ההוא יתאכיל. לא תשארון מניה עד צפרא. אנא
 יי; לא ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה: ותשרון פקודי. ותעבדון יתהון;
 אנא יי; לב ולא תחללו את-שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני
 יהוה מקדשכם: ולא תחלון ית שמא דקודשי. ואתקדש. בגו בני ישראל. אנא יי
 מקדשכון; לג המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני
 יהוה: דאפיק יתכון מארעא דמצרים. למחוי לכון לאה. אנא יי; פ

ד בסת"י (רביעי) כג א וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר;
 ב דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר-תקראו אתם
 מקראי קדש אלה הם מועדי: מליל. עם בני ישראל ותימר להון. מועדיא די.
 דתערעון יתהון מערעי קדיש. אלין אנון מועדי; ג ששת ימים תעשה מלאכה
 וביום השביעי שבת שבתון מקרא-קדש כל-מלאכה לא תעשו שבת
 הוא ליהוה בכל מושבתיכם: שתא יומין תתעביד עבידתא. וביומא שביעאה. שבא
 שבתא מערע קדיש. כל עבידא לא תעבדון. שבתא היא קדם יי. בכל מותבניכון; פ
 ד אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר-תקראו אתם במועדים: אלין
 מועדיא די. מערעי קדיש. דתערעון יתהון בזמניהון; ה בחדש הראשון בארבעה
 עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה: פירחא קדמאה. בארבעת עשרא. לירחא
 בין שמישיא. פסחא קדם יי; ו ובחמשה עשר יום לחדש הזה תג המצות
 ליהוה שבעת ימים מצות תאכלון: ובחמישת עשרא יומא לירחא הדין. תגא
 דפטיריא קדם יי. שבעא יומין פטירא תיכלון; ז ביום הראשון מקרא-קדש יהיה
 לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו: ביומא קדמאה. מערע קדיש יהי לכון. כל
 עבידת פולחן לא תעבדון; ח והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום
 השביעי מקרא-קדש כל-מלאכת עבדה לא תעשו: ותקרבון קורבנא. קדם
 יי שבעא יומין. ביומא שביעאה מערע קדיש. כל עבידת פולחן לא תעבדון; פ

ה' בסת"י ט וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל י' עם משה למימר; י דב'ר
 אל-בני ישראל ואמרת אליהם כי-תבאו אל-הארץ אשר אני נתן לכם
 וקצרתם את-קצירה והבאתם את-עמר ראשית קצירכם אל-הכהן:
 מליל. עם בני ישראל ותימר להון. ארי תיעלון לארעא. דאנא יהיב לכון. ותחצדון ית חצדה.
 ותיתון ית עומר. ריש חצדכון לות כהנא; יא והניף את-העמר לפני יהוה לרצנכם
 ממחרת השבת יניפנו הכהן: ויריס ית עומרא. קדם י' לרעוא לכון. מבתר יומא
 טבא. ירימניה כהנא; יב ועשיתם ביום הניפכם את-העמר כבש תמים
 בן-שנתו לעלה ליהוה: ותעבדון. ביום ארמותכון ית עומרא. אמר שלים בר שתיה.
 לעלתא קדם י'; יג ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה
 ריח ניחח ונספה (קרי ונספו) יין רביעת ההין: ומנחתיה תרין עשרונין. סולתא
 דפילא במשח. קורבנא קדם י' לאתקבלא ברעוא. ונספיה חמרא רבעות הינא; יד ולחם
 וקלי וכרמל לא תאכלו עד-עצם היום הזה עד הביאכם את-קרבן
 אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: ולחיס וקלי ופירוכון לא
 תיכלון. עד כרן יומא הדין. עד איתואיכון. ית קורבנא דאהכון. קים עלם לדריכון. בכל
 מותבניכון; טו וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את-עמר
 התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה: ותמנון לכון מבתר יומא טבא. מיום
 איתואיכון. ית עומרא דארמותא. שבע שבוען שלמן יהון; טז עד ממחרת השבת
 השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה: עד מבתר
 שבועתא שביעיתא. תמנון חמשים יומין. ותקרבו. מנחתא חדתא קדם י'; יז ממושבתיכם
 תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת תהיינה חמין תאפינה
 בפורים ליהוה: ממותבניכון. תיתון לחיס ארמותא. תרתין גריצן תרין עשרונין. סולתא
 יהון. חמיע יתאפין. בפורין קדם י'; יח והקרבתם על-הלחם שבעת כבשים
 תמימם בני שנה ופר בין-בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה
 ומנחתם ונספיהם אשה ריח-ניחח ליהוה: ותקרבו על לחמא. שבעא אמרין
 שלמין בני שנא. ותור בר תורי. חד ודכרין תרין. יהון עלתא קדם י'. ומנחתהון ונספיהון. קורבן
 דמתקבל ברעוא קדם י'; יט ועשיתם שעיר-עזים אחד לחטאת ושני כבשים
 בני שנה לזבח שלמים: ותעבדון. צפיר בר עזין חד לחטאתא. ותרין אמרין. בני שנא

כ וְהִנִּיף הַכֹּהֵן | אֶתֶם עַל־ לֶחֶם הַבִּכּוֹרִים תִּנּוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל־ שְׁנֵי
 כְּבָשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לַכֹּהֵן: וְיָרִים כֹּהֵן יְתֵהוֹן. עַל לַחֲמַא דְּבִכּוֹרֵי אֲרָמָא קֹדֶם
 יי. עַל תְּרִין אֲמָרִין. קֹדֶשׁא. יְהוֹן קֹדֶם יי לְכַהֵנָא; כֵּן וּקְרֵאתֶם בְּעֵצֶם | הַיּוֹם הַזֶּה
 מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלְאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם
 בְּכָל־מוֹשְׁבֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם: וּתַעֲרֵעוּן. בְּכֹרן יוֹמָא הַדִּין. מְעַרַע קֹדִישׁ יְהִי לְכוּן. כָּל
 עֲבִידַת פּוֹלְחֵן לֹא תַעֲבֹדוּן. קָיִם עַלֶם. בְּכָל מוֹתְבִיכּוֹן לְדִרְיֹכּוֹן; כֵּן וּבְקִצְרְכֶם אֶת־קִצִּיר
 אֲרֻצְכֶם לֹא־תִכְלֶה פֶּתַת שְׂדֵךְ בְּקִצְרֹךְ וְלִקַּט קִצִּירֹךְ לֹא תִלְקַט לְעֵנִי
 וְלִגְרִי תִעֲזֹב אֶתֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וּבִמְחֻצְדֹכּוֹן יֵת חֻצְדָּא דְאַרְעֵכוֹן. לֹא תִשִּׁינִי.
 פֶּתַת דְחֻקְלֹךְ בְּחֻצְדֹךְ. וְלִקְטָא דְחֻצְדֹךְ לֹא תִלְקִיט. לְעֵנִי וְלִגְרִי תִשְׁבּוֹק יְתֵהוֹן. אֲנָא יי

אֶהְכּוֹן; פ

וְבַסֵּת"י (חמישי) כג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמִלִּיל יי עִם מֹשֶׁה לְמִימְרָ;
 כד דְּבַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
 שַׁבְּתוֹן זְכוּרֹן תְּרוּעָה מִקְרָא־קֹדֶשׁ: מִלִּיל. עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִימְרָ. בִּירְחָא שְׁבִיעָאָה
 בְּחַד לִירְחָא. יְהִי לְכוּן נִיחָא. דְּיֹכְרֹן יִבְבָּא מְעַרַע קֹדִישׁ; כֵּן כָּל־מִלְאכַת עֲבֹדָה לֹא
 תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה: כָּל עֲבִידַת פּוֹלְחֵן לֹא תַעֲבֹדוּן. וּתְקַרְבוּן קוֹרְבָנָא קֹדֶם
 יי; ס כו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמִלִּיל יי עִם מֹשֶׁה לְמִימְרָ; כז אֵךְ בְּעֵשׂוֹר
 לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַבִּכּוֹרִים הוּא מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֲנִיתֶם
 אֶת־נַפְשֵׁיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה: בְּרַם. בְּעֵשְׂרָא לִירְחָא שְׁבִיעָאָה הַדִּין יוֹמָא
 דְּכַפּוֹרֵיָא הוּא. מְעַרַע קֹדִישׁ יְהִי לְכוּן. וּתַעֲנוּן יֵת נַפְשֵׁיכּוֹן. וּתְקַרְבוּן קוֹרְבָנָא קֹדֶם יי;
 כח וְכָל־מִלְאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כְּפָרִים הוּא לְכַפֵּר
 עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וְכָל עֲבִידָא לֹא תַעֲבֹדוּן. בְּכֹרן יוֹמָא הַדִּין. אֲרִי יוֹמָא
 דְּכַפּוֹרֵיָא הוּא. לְכַפֵּרָא עֲלֵיכּוֹן. קֹדֶם יי אֶהְכּוֹן; כט כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תִעֲנֶה
 בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וּנְכַרְתָּה מֵעַמִּיהָ: אֲרִי כָל אִנְשׁ דְּלֹא יִתְעַנֵּי. בְּכֹרן יוֹמָא הַדִּין;
 וַיִּשְׁתַּיְצִי מֵעַמִּיהָ; ל וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל־מִלְאכָה בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
 וְהֶאֱבַדְתִּי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרַב עַמִּיהָ: וְכָל אִנְשׁ. דְּיַעֲבִיד כָּל עֲבִידָא. בְּכֹרן יוֹמָא
 הַדִּין. וְאוֹבִיד. יֵת אִנְשָׁא הַהוּא מִגּוֹ עַמִּיהָ; לא כָּל־מִלְאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם
 לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם: כָּל עֲבִידָא לֹא תַעֲבֹדוּן. קָיִם עַלֶם לְדִרְיֹכּוֹן. בְּכָל
 מוֹתְבִיכּוֹן; לב שַׁבְּת שַׁבְּתוֹן הוּא לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם בְּתַשְׁעָה
 לַחֹדֶשׁ בְּעָרְב מִעָרְב עַד־עָרְב תִּשְׁבְּתוּ * שַׁבְּתֵכֶם: שְׁבָא שַׁבְּתָא הוּא לְכוּן. וּתַעֲנוּן

יֵת נַפְשֵׁיכּוֹן. בְּתַשְׁעָא לִירְחָא בְּרַמְשָׂא. מִרַמְשָׂא עַד רַמְשָׂא. תְּנוּחוּן נִיחְכוּן; פ

(ששי) לג וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר; לד דבר אל-בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים ליהוה: מליל. עם בני ישראל למימר. בחמישת עשר יומא. לירחא שביעאה הדין. חגא דמטליא. שבעא יומין קדם יי; לה ביום הראשון מקרא-קדש כל-מלאכת עבדה לא תעשו: ביומא קדמאה מערע קדיש. כל עבדת פולחן לא תעבדון; לו שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא-קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל-מלאכת עבדה לא תעשו: שבעא יומין. תקרבון קורבנא קדם יי. ביומא תמינאה. מערע קדיש יהי לכון. ותקרבון קורבנא קדם יי בנישין תהון. כל עבדת פולחן לא תעבדון; לו אלה מועדי יהוה אשר-תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר-יום ביומו: אלין מועדיא דיין. דתערעון יתהון מערעי קדיש. לקרבא קורבנא קדם יי. עלתא ומנחתא. נכסת קודשין ונסוכין פתגם יום ביומיה; לח מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל-נדריכם ומלבד כל-נדבתיכם אשר תתנו ליהוה: בר משביא דיין. ובר ממתנתכון. ובר מפל נדריכון ובר מפל נדבתכון. דתתנון קדם יי; טל אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את-תבואת הארץ תחגו את-חג-יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: ברם. בחמישת עשר יומא לירחא שביעאה. במכנשכון ית עללתא דארעא. תיחגון ית חגא קדם יי שבעא יומין. ביומא קדמאה ניחא. וביומא תמינאה ניחא; מ ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר פפת תמרים וענף עץ-עבת וערבי-נחל ושמתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: ותסבון לכון ביומא קדמאה. פירי אילנא אתרוגין לולבין. והדסין וערבין דנחל. ותחדון. קדם יי אהכון שבעא יומין; מא וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו: ותיחגון יתיה חגא קדם יי. שבעא יומין בשתא. קים עלם לדריכון. בירחא שביעאה תיחגון יתיה; מב בפסת תשבו שבעת ימים כל-האזרח בישראל ישבו בפסת: במטליא תתבון שבעא יומין. כל יציביא (ס"א יציבא) בישראל. יתבון במטליא; מג למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את-בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: בדיל דיידעון דריכון. ארי במטלת ענני. אותיבית ית בני ישראל. באפקותי יתהון מארעא דמצרים. אנא יי אהכון; מד וידבר משה את-מעדי יהוה אל-בני ישראל: ומליל משה. ית סדר מועדיא דיין. ואליפנון לבני ישראל; פ

ז' בסת"י (שביעי) כד א וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל י' עם משה למימר;
 ב' עו את-בני ישראל ויקחו אליה שמן זית זך כתיב למאור להעלות נר
 תמיד: פקיד ית בני ישראל. ויסבון לך. משח זיתא דכיא. כתישא לאנהרא. לאדלקא
 בוציניא תדירא; ג' מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערך אתו אהרן
 מערב עד-בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם: מברא לפרוכתא
 דסדהותא במשכן זמנא. יסדר יתיה אהרן. מרמשא עד צפרא. קדם י' תדירא. קים עלם
 לדריכו; ד' על המנרה הטהרה יערך את-הנרות לפני יהוה תמיד: על
 מנרתא דכיתא. יסדר ית בוציניא. קדם י' תדירא; פ' ה ולקחת סלת ואפית אתה
 שתים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת: ותסב סולתא. ותיפי
 יתה. תרתא עשרי גריצן. תרין עשרונין. תהי הויא גריצתא חדא; ו' ושמת אותם שתים
 מערכות שש המערכת על השלחן הטהור לפני יהוה: ותשוי יתהון. תרתין
 סדרין שית סדרא. על פתורא דכיא קדם י'; ז' ונתת על-המערכת לבנה זכה
 והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה: ותתין על סדרא לבונתא דכיתא. ותהי
 ללחם לאדכרא. קורבנא קדם י'; ח' ביום השבת ביום השבת יערבנו לפני
 יהוה תמיד מאת בני-ישראל ברית עולם: ביומא דשבתא ביומא דשבתא.
 יסדרניה. קדם י' תדירא. מן בני ישראל קים עלם; ט' והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו
 במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק-עולם: ותהי לאהרן
 ולבנוהי. ויכליניה באתר קדיש. ארי. קודש קודשין הוא ליה. מקורבניא די קים עלם; ס'
 י ויצא בן-אשה ישראלית והוא בן-איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו
 במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי: ונפק בר אתתא בת ישראל. והוא בר
 גבר מצרי. בגו בני ישראל. ואתנציאו במשריתא. בר אתתא בת ישראל. וגוברא בר ישראל;
 יא ויקב בן-האשה הישראלית את-השם ויקלל ויביאו אתו אל-משה
 ושם אמו שלמית בת-דברי למטה-דן: ופריש. בר אתתא בת ישראל ית שמא
 וארגיז. ואיתיאו יתיה לות משה. ושום אמיה. שלומית בת דברי לשבטא דדן; יב ויניחהו
 במשמר לפרש להם על-פי יהוה: ואסרוהי בבית מטרא. עד דיתפרש להון על

יג וידבר יהוה אל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: ומליל יי עם מֹשֶׁה לְמִימְרֵי; יד הוֹצֵא
 אֶת-הַמִּקְלָל אֶל-מַחֲוֵן לַמַּחֲנֶה וְסִמְכוּ כָל-הַשְּׁמָעִים אֶת-יְדֵיהֶם עַל-
 רֹאשׁוֹ וְרָגְמוּ אֹתוֹ כָּל-הָעֵדָה: אפיק ית דארגיזו. למברא למשריתא. ויסמכוון כל
 דשמעו. ית ידיהון על רישיה. וירגמוון יתיה כל בנשתא; טו וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר
 לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי-יִקְלַל אֱלֹהֵיו וְנִשְׂא חֲטָאוֹ: ועם בני ישראל תמליל למימר.
 גבר גבר. ארי ירגיז קדם אלהיה ויקביל חוביה; טז וְנִקְבַּ שֵׁם-יְהוָה מוֹת יוֹמַת רָגוּם
 יִרְגְּמוּ-בּוֹ כָּל-הָעֵדָה בְּגֵר כְּאֶזְרַח בְּנִקְבוֹ-שֵׁם יוֹמַת: ודיפריש שמא די
 אתקטלא יתקטיל. מרגם ירגמוון ביה כל בנשתא. גיורא פניציבא. בפרשותיה שמא יתקטיל;
 זי וְאִישׁ כִּי יִכֶּה כָּל-נֶפֶשׁ אָדָם מוֹת יוֹמַת: וגבר. ארי יקטול כל נפשא דאנשא.
 אתקטלא יתקטיל; יח וּמִכֶּה נֶפֶשׁ-בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָה נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ: ודיקטול
 נפש בעירא ישלמנה. נפשא חלף נפשא; יט וְאִישׁ כִּי-יִתֵּן מוֹם בְּעַמִּיתוֹ כַּאֲשֶׁר
 עָשָׂה בֶן יַעֲשֶׂה לוֹ: וגבר. ארי יתין מומא בחבריה. כמא דעבד. בן יתעביד ליה;
 כ שֶׁבֶר תַּחַת שֶׁבֶר עֵינַי תַּחַת עֵינַי שֶׁן תַּחַת שֶׁן כַּאֲשֶׁר יִתֵּן מוֹם בְּאָדָם
 בֶּן יִנְתֵּן בּוֹ: תברא חלף תברא. עינא חלף עינא. שנא חלף שנא. כמא דיהב מומא
 באנשא. בן יתיהיב ביה;

(מפטיר) כא וּמִכֶּה בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָה וּמִכֶּה אָדָם יוֹמַת: ודיקטול בעירא ישלמנה.
 ודיקטול אנשא יתקטיל; כב מִשֶּׁפֶט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם בְּגֵר כְּאֶזְרַח יִהְיֶה כִּי אָנֹכִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: דינא חד יהי לכון. גיורא פניציבא יהי. ארי. אנא יי אהכון; כג וידבר
 מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּצִיאוּ אֶת-הַמִּקְלָל אֶל-מַחֲוֵן לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ
 אֹתוֹ אָבִן וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: ומליל משה עם
 בני ישראל. ואפיקו ית דארגיזו. למברא למשריתא. ורגמו יתיה אבנא (ס"א באבנא). ובני ישראל

עבדו. כמא דפקיד יי ית משה; פ